

ELOKUVAT

The Artist

Ohjaus Michel Hazanavicius Pääosissa Jean Dujardin, Bérénice Bejo, John Goodman Ensiltä 2.3.

The Artist vie katsojan 20-luvun Hollywoodiin, mykkäelokuvien kultakaudelle. Elokuvatähti George Valentin on uransa huipulla, tehtailee elokuvia, ja hurmaa nuoria naisia.

Kaikki muuttuu kuitenkin, kun uusi teknologia tuo äänen elokuviin. Vanhan elokuvan äännettömäksi kasvoksi mielletty George saa tehdä tietta uusille, puhuville tähdille ja pauhaaville elokuville. Samaan aikaan Amerikkaan iskee 30-luvun suuri talouslamba.

Mikään ei siis oikein mene putkeen ja suureksi osaksi elokuva seuraa suureksi taiteilijaksi itsensä mieltävän Georgen kamppailua kehittyvässä ja köyhtyvässä maailmassa.

Pääosan esittäjä **Jean Dujardin** tekee hienon roolisuorituksen tuskallisena taiteilijana. Tragedian syvyyksissä Georgen kanssa pyörivää Peppy Milleriä esittävä **Bérénice Bejo** on myös

nainen paikallaan. Uuden elokuvan tähdeksi nousevan Peppyn ja Georgen välille syntyy traaginen rakkaustarina, jossa lämpö ja loukattu ylpeys käyvät väsyttävää taistelua.

Entistä vaikeamman näyttelijöiden työstä tekee se, että mykkäelokuvia kunnioittaen elokuva ei sisällä viittä minuuttia lukuun ottamatta muita ääniä kuin sinfoniaorkesterin. Esimerkiksi Dujardilla on elokuvassa vain yksi repliikki.

Ainoa, mikä näin hienon elokuvan voi enää pilata on huono lopetus, eikä se ole kaukana täälläkään kertaa. Suuri luomisen tuskan kanssa kamppailua kuvaava teos päättyy steppäukseen.

Roope Luokkamäki

Kulman pojat

Ohjaus Teppo Airaksinen Pääosissa Eero Ritala, Joonas Saartamo, Jussi Vatanen, Lotta Kaihua Ensiltä 24.2.

Lätkäpelaajatko jäävät futarien jalkoihin jääkarhujen asuttamassa Suomessa? Ainakin tässä elokuvassa. Kulman pojat on **Teppo Airaksisen** ohjaama suomalainen komedia hurtin huumorin, ihan muutamana ärräpäähän ja ”jalkapallo 20 – jääkiekko 0” -asetelman kera, joka on vimmatuille potkupalloa seuraajille vähintäänkin Must!

Elokuva kertoo itäsuomalaisesta Petristä (**Eero Ritala**) ja hänen metkuja tekevästä kavereistaan, jotka kannattavat fanaattisesti Kulman pojat -nimistä jalkapalloseuraa. Läheiset ystävyssuhteet kuitenkin joutuvat koetukselle, sillä Petri tapaa (melkein) täydellisen tytön, joka kaikkien yllätykseksi on kova futiksenseuraaja. Pari muutujaa vie suhteen kuitenkin ajoittain uhkaavasti rotkon reunalle.

Musiikillisesti ja toteutuksellisesti viihdyttävä elokuva tuo loistavasti parrasvaloihin suo-

malaista jalkapallokulttuuria, joka tuntuu ajoittain vaipuvan unholaan. Vaikka juonellisesti tämä onkin peruslaskiaispullaa, ei hernekeitosta kannata sentään lihoja jättää syömättä: **Jari Litamasta** hehkuttava komedia tarjoaa nimittäin myös jotain uutta aiempiin kotimaisiin verrattuna.

Ilahduttavaa on se, että nyt kokoonpanossa ei ole mukana jo kierrätyskelvottomia naama- tauluja vaan hieman tuntemattomampia, joskin muutamien vuosien päästä nimekkäitä näyttelijälupauksia. Reilun tunnin kestävä elokuva suosittelunkin lähinnä nuorille sukupolville, mutta ilmaveivihekkuttajat: kannattaisikohan ehkä jättää väliin?

Tuomas Kähärä

ELOKUVAFESTIVAALIT

Kuva: Akseli Muraja

– Israelia ja Palestiinaa ei voi erottaa toisistaan. Olen valmis lyömään vetoa kenen tahansa kanssa siitä, että jos maa ikinä jaetaan kahdeksi valtioksi, lopetan elokuvien tekemisen!, dokumenttielokuvaohjaaja Eyal Sivan julistaa.

Appelsiinin kaksi puoliskoa

Poliittisista näkemyksistään kotimaassaan ja maailmalla kiistelty israelilaisohjaaja **Eyal Sivan** vieraili Suomessa tammikuun lopulla Helsingin dokumenttielokuvafestivaali DocPointin aikana. Viikon aikana festivaaliyleisö sai nauttia neljästä Sivanin vahvasti kantaaottavasta dokumentista.

– Mielestäni huolestuttavin asia maailmassa tällä hetkellä on se, että ei-valtiollinen valta – rahan valta – on muuttumassa hysteriseksi. Kapitalismi on vuosikausia mielletty demokratiaa edistävaksi järjestelmäksi, mutta nyt alamme huomata, että kapitalismi käy tehokkaasti yhteen fasismin kanssa, Sivan lataa.

Dokumentaristi nimittää kuvailemaansa ilmiötä kollektiiviseksi poliittiseksi rikokseksi, ja hän kertoo käsittelevänsä sen eri muotoja kaikissa elokuvissaan. Poliittinen rikos on hänen mukaansa pysyvä vaara, joka ei katso aikaa, paikkaa tai etnisyyttä.

– Nimitän rikosta kollektiiviseksi, koska siihen syyllystävät yhden

ihmisen sijaan useat ihmiset, ja kyseinen toiminta nähdään normaaliuden tilana. Käsitys siitä, että olemme kriisissä, antaa valtaa pitävälle taholle mahdollisuuden pakottaa ihmiset tekemään päivittäisen valinnan turvallisuuden ja vapauden välillä.

Sivan kertoo olevansa itse kotoisin maasta, jossa sortoa nimitetään turvallisuuden takaamiseksi.

– Yritän elokuvillani osoittaa, miten valikoivaa muistia käytetään poliittisen rikoksen kannusteena kolonialismin asenteen ylläpitämiseen. Kun puhutaan kollektiivisesta muistista, puhutaan samalla myös kollektiivisesta unholasta. Valikoimme sen mitä muistamme ja mitä unohtamme, ja uskon, että juuri tässä kiteytyy israelilaisten ja palestiinalaisten välinen konflikti.

Jakaminen aiheuttaa ongelman

Elokuvassaan Jaffa, the Orange's Clockwork, Sivan pyrkii tarkastele-

maan juutalaisten ja arabien välistä suhdetta Israel-Palestiinassa kummallekin kansanryhmälle läheisen Jaffa-appelsiinin tarinan kautta. Sivan valitsi elokuvansa pääosana juuri appelsiinin, koska näki sen symbolisessa merkityksessä vision mahdollisesta tulevaisuudesta.

”Juutalaiset ja arabit kuuluvat samalle maalle, mutta maa ei kuulu kenellekään”.

– Palestiinalaiset ja israelilaiset ovat appelsiinin kaksi puoliskoa. Draaman näyttelijät ovat todella läheisessä ja intiimissä suhteessa keskenään. He kuuluvat samalle maalle, mutta maa ei kuulu kenellekään. Ajatus siitä, että heidät voisi muka erottaa, on paskapuhetta. Aivan kuten kysymyksessä maahanmuutosta Euroopassa, kyse ei ole siitä, voimmeko elää yhdessä, vaan siitä, miten meidän tulisi elää yhdessä.

Kansojen yhdistäminen mielessään Sivan teki elokuvan Route 181, Fragments of a Journey in Palestine-Israel, yhdessä palestiinalaisohjaaja **Michel Khleiffin** kanssa. Kyseessä on road movie, joka on kestoltaan sama kuin ajomatka maan eteläkärjestä pohjoiskärkeen – neljä ja puoli tuntia. Sivanin mukaan jo kahden ohjaajan yhteistyö on vastalause maan jakamista vastaan, ja tuo julki koko kansan yhteisen matkan.

Sivan pyrkii elokuvissaan uhrien sijaan esittämään syylliset. Hänen mukaansa taiteen yleinen tavoite antaa ääni uhreille piilottaa varsinaisen syyllisen.

– Syyllisen esittäminen on paljon kiinnostavampaa: se muuttaa pelkän esittämisen kuulusteluksi. Taiteilijoiden tehtävänä ei ole antaa vastauksia, vaan uudelleenasettaa kysymykset. Kysymyksiin vastaamisen jätän papeille ja opettajille.

Sakari Nuutila

LEVYT

Lana Del Rey: Born to Die

Stranger Records

Lana Del Rey debyytti ylsi ilmestymisviikkonaan yhdysvaltain myydyimpien levyjen listalla sijalle kaksi. Ottaen huomioon albumiin kohdistuneet odotukset se ei ole mikään ihme. 25-vuotias lauluntekijä on noussut nopeasti indiepiirien kullannurusta valtavirtasuosiin.

Del Rey'n kohdalla ei tietenkään ole kyse puhtaasta debyyttistä, vaan jo vuonna 2010 neidiltä julkaistiin pelkässä iTunes-verkkokaupassa levinnyt Lana Del Rey A.K.A. Lizzy Grant -albumi, joka vedettiin kuitenkin nopeasti myynnistä.

Niin tai näin, Born to Diesta

huomaa, ettei kyse ole aivan artistin ensitekeleestä. Sen verran itsevarmasti ja omaperäisesti indiepopista iskelmäsyvyyhin liukuva albumi soi.

Säestys vaihtelee yksinäisestä pianosta Massive Attack -henkisiin koneisiin. Samalla Del Rey, alkuperäiseltä nimeltään **Elizabeth Grant** esittelee laulajan repertuaariaan. Kauniisti vaihteleva fraseeraus tuo dramaattisesta popmaisiin vaihteleviin melodiioihin syvyyttä ja Del Rey'n kevyen leikkisä riimittely käsittelee raskaita aiheita kynnelten läpi nauraen.

Huonoja kappaleita levyllä ei mahdu. Erikoismaininnan ansaitsevat ainakin jo ennakoon singlenä kuulu Video Games sekä jonnekin korvien väliin takertuva Radio.

Born to Die on kuitenkin ennen

kaikkea levyä ja hyvä niin. Itse olen aina perustanut enemmän albumikokonaisuuksista kuin yksittäisistä kappaleista. Tuntuu, että tällä hetkellä on yleisempää ja kannattavampaa satsata yksittäisiin kappaleisiin kuin kokonaisuun levyihin.

Tämän takiakin on erittäin positiivista tutustua uuden, nuoren artistin levyyn, joka on alusta loppuun toimiva, yhtenäisen vahva kokonaisuus.

Roope Luokkamäki

Lamb of God: Resolution

Roadrunner Records

Mies henkäisee ja heti sen jälkeen massiivinen äänivalli – matalat kitarat, tyyli basso ja napakat rummut – iskee korviin. Lamb of Godin seitsemäs studioalbumi Resolution tarjoaa heti alusta asti tuttua, aggressiivista groove metal -mäiskettä.

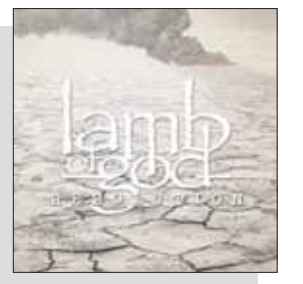
Laulaja **Randy Blythen** murisevat vokaalisuudet yhdistettyinä rumppali **Chris Adlerin** groovaavaan tuplabasarytmiin ovatkin Lamb of Godin osaamisen ydinaluetta. Ikävä kyllä, kovin kauas tältä mukavuukselta eivät Jumalan Lampaan miehet halua poistua.

Parhaiten mieleen painuvat jo ensimmäisellä kuuntelulla pari rai-

taa, jotka erottuvat tuomalla uutta maustetta bändin linjaan. Kolmosraitaa Ghost Walkingin intro on akustisella kitaralla bluesmaisesti tulkittu versio biisin pääriffistä. Juuri tällaista kaipaisi lisää. Ghost Walkingin akustinen kitara jää puuttamaan muualta kuin introsta.

Toinen levyllä positiivisesti erottuva kappale on kymppiraita Insurrection. Se on ainoa Resolutionin kappale, jossa vokalisti Blythe ei murise vaan laulaa – jos ei nyt puhtaalla äänellä, niin ainakin melodisesti.

Yksi Lamb of Godin kompastuskivistä äärimetallia vakituisesti kuuntelemattomalle onkin juuri vokaalien yksipuolisuus. Vaikka Blythen murina on toimivaa ja siinä on eri sävyjä, kokonaisa levyjä ilman varsinaista melodista laulua on puuduttavaa kuunnella pidem-

män aikaa.

Teknisesti tämä synkkä albumi on tietenkin priimaa. Kappaleita löytyy Guilty'n tapaisista nopeista blastbeat-mätöistä avausraitaa Straight For The Sunin laahaaviin doom metal -rytmeihin.

Resurrection on oiva metallilevy, jonka ihmisvihaiset lyriikat tarjoavat hyvää räimettä ja kovaa ääntä niille, jotka sitä kaipaavat. Lamb of God on loistava siinä, mitä se tekee parhaiten.

Taneli Urmas